

Betænkning

over forslag til lov om sandflugtens bekæmpelse.

(Afgivet af udvalget den 8. marts 1961).

Udvalget har holdt 5 møder og har herunder haft samråd med landbrugsministeren.

Udvalget, der i et ikke ubetydeligt omfang har kunnet bygge videre på det grundlag, som skabtes af det i folketingsåret 1959-60 nedsatte udvalg til behandling af det da fremsatte forslag til klitlov, har bl. a. drøftet følgende spørgsmål:

I lovforslagets § 6, stk. 2, er der foreslået tillagt klitmyndighederne en beføjelse til at give offentligheden adgang til færdsel til fods og ophold på fredede strækninger. Ministeren har på foranledning af et af udvalget herom stillet spørgsmål erklæret sig villig til ved en tilføjelse til den foreslåede bestemmelse at tydeliggøre, at der alene bør kunne gives offentligheden adgang til kortere ophold på de fredede strækninger, og at kampering el. lign. uden ejerens samtykke ikke bør kunne tillades. Ændringsforslag nr. 1 tager sigte herpå.

Endvidere har ministeren stillet det under nr. 2 anførte ændringsforslag til § 17, hvorved han imødekommer et i udvalget fremsat ønske om, at statskassen overtager amtsfondenes udgifter ved dæmpningsarbejder på de fredede arealer.

Herudover har udvalget med ministeren drøftet muligheden af at tydeliggøre, at de i lovforslaget indeholdte påbud og forbud alene er begrundede i ønsket om at undgå eller bekæmpe sandflugt. Ministeren har på foranledning heraf fremsat følgende udtalelse:

„De omhandlede påbud og forbud indeholdes i lovforslagets §§ 5-8.

§ 5 indeholder forbud mod på sandflugtsfredede strækninger at opføre nye bygninger eller at foretage tilbygning til, ombygning af eller genopførelse i væsentlig ændret skikkelse af eksisterende bygninger. En tilsvarende bestemmelse indeholdes i § 17 i sandflugtsloven af 29. marts 1867

som ændret ved § 3, stk. 2, i loven af 11. maj 1935.

Forbuddet er begrundet med, at byggearbejder kan virke fremmende på sandflugt, og at tilladelse til omfattende sommerhus- og andet byggeri vil intensivere færdslen over klitterne og derved øge sandflugtsfaren væsentligt. Det er desuden påkrævet, at der opretholdes et ubebygget bælte langs den jyske vestkyst, hvor klitvæsenet uden at være hindret af bebyggelse kan foretage de af sandflugten på stranden nødvendiggjorte dæmpningsarbejder. Øget sandflugt eller kystens tilbagerykning vil resultere i, at klitterne breder sig ind i land, og i så tilfælde vil en bebyggelse umiddelbart bag en meget smal havklit være meget uheldig både for klitvæsenets dæmpningsarbejder og for husejerne selv.

Et tilsvarende byggeforbud er med hensyn til landets øvrige kyster hjemlet i § 25, stk. 1, i statsministeriets bekendtgørelse nr. 106 af 21. marts 1959 af lov om naturfredning, og sandflugtslovgivningens byggeforbud kommer rent faktisk også naturfredningsinteresser til gode. Dette ændrer imidlertid ikke det forhold, at alene sandflugtshensyn har været bestemmende for landbrugsministeriets og klitdirektoratets ønske om at opretholde et byggeforbud ved vestkysten i den kommende sandflugtslov.

§ 6, stk. 1, indeholder forbud, der værner den sandflugtsdæmpende plantevegetation og indretninger, der tjener sandflugtens dæmpning, samt forbud mod foranstaltninger, der har en uheldig indflydelse på sandaflejringen.

Ifølge § 6, stk. 2, kan klitmyndighederne give offentligheden adgang til færdsel til fods og ophold på fredede strækninger, dog at de private lodsejere kan forbyde færdsel og ophold nær ved deres beboede bygninger. En tilsvarende beføjelse for klit-